

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

Παρέδωσαν εργασίες οι:

- ❖ Βατικιώτης Σωτήριος (Γ1)- χειρόγραφη εργασία
- ❖ Πρένγκα Αρσέλμο (Γ2)
- ❖ Αγάπη Ροδίτη (Γ2)
- ❖ Χελιώτη Ηλιάννα (Γ2)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης ήταν Έλληνας αρχιστράτηγος και ηγετική μορφή της Επανάστασης του 1821, οπλαρχηγός, πληρεξούσιος, Σύμβουλος της Επικρατείας. Απέκτησε το προσωνύμιο Γέρος του Μοριά. Μετά θάνατο τιμήθηκε από την Ελληνική Πολιτεία με τον βαθμό του Στρατάρχη.

Πότε έζησε και πού

Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης γεννήθηκε στις 3 Απριλίου 1770 στο Ραμοβούνι της Μεσσηνίας. Μητέρα του ήταν η Ζαμπία Κωσάρη και πατέρας του ο Κωνσταντής Κολοκοτρώνης. Όταν έγινε 15, το 1875, μετακόμισε με την μητέρα του και τα αδέρφια του στο χωριό Άκοβος, όπου ζούσε ήδη ο θείος του. Εκεί έζησε τα επόμενα 7 χρόνια, μέχρι το 1797, σαν οικογενειάρχης, απέκτησε κτήματα, σπίτι και περιουσία. Το 1806, κατά τη διάρκεια του μεγάλου διωγμού των κλεφτών από τους κατακτητές, κατόρθωσε να σωθεί και να καταφύγει στη Ζάκυνθο. Το 1821 πήγε στη μάνα προκειμένου να προετοιμάσει την Επανάσταση.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

Σημαντικά γεγονότα της ζωής του

Πριν την άφιξη του Όθωνα στην Ελλάδα, ο Μαυροκορδάτος και ο Κωλέττης θεωρώντας τον Κολοκοτρώνη ως εμπόδιο στα σχέδια τους για την κάλυψη των θέσεων εξουσίας, τον συκοφαντούσαν και έστειλαν επιστολή στο Μόναχο ότι ετοιμάζει στρατεύμα προκειμένου να μην επιτρέψει στον Όθωνα να έρθει στην Ελλάδα. Όταν το κατάλαβε ο Κολοκοτρώνης, έβαλε την στολή και την περικεφαλαία του και πήγε στο Ναύπλιο να υποδεχτεί τον Όθωνα και να υποβάλει τα σέβη του. Τελικά καταδικάστηκε σε θάνατο με 3 ψήφους υπέρ και 2 κατά. Ωστόσο, λόγω της αναταραχής που προκλήθηκε λόγω της απόφασης σε όλο το Ναύπλιο η ποινή άλλαξε τρεις μέρες μετά σε 20 χρόνια φυλάκισης. Με την ενηλικίωση του Όθωνα όμως το 1835 ο βασιλιάς υπέγραψε την αποφυλάκιση τόσο του Κολοκοτρώνη, όσο και των άλλων αγωνιστών.

Η δράση του στον Αγώνα

Το 1818 συμμετείχε στην Φιλική Εταιρεία και τον Ιανουάριο του 1821 ξαναγύρισε στη Μάνη όπου άρχισε να προετοιμάζει την Επανάσταση στην Πελοπόννησο γνωρίζοντας ότι η μέρα έναρξης ήταν η 25η Μαρτίου. Βρέθηκε στην Καλαμάτα κατά την αναίμακτη κατάληψη της πόλης στις 23 Μαρτίου 1821 υπό τον Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη. Την επόμενη κινήθηκε προς την Μεγαλόπολη με τον Νικηταρά και την 25η Μαρτίου το πρωί βρισκόταν στον Κάμπο της Καρύταινας ή της Μεγαλόπολης. Ο Κολοκοτρώνης έμεινε στο χωριό Τετέμπεη. Είχε οριστεί στις 25 Μαρτίου να βρίσκονται όλοι οι οπλαρχηγοί στις επαρχίες τους ώστε να κηρυχθεί η Επανάσταση, όπως και έγινε.

Κατά τη διάρκεια του Αγώνα, ο Κολοκοτρώνης πρωταγωνίστησε σε πολλές στρατιωτικές επιχειρήσεις, όπως στη νίκη στο Βαλτέτσι (13 Μαΐου 1821), στην άλωση της Τριπολιτσάς (23 Σεπτεμβρίου 1821), στην καταστροφή του στρατού του Δράμαλη στα Δερβενάκια (26 Ιουλίου 1822), όπου διέσωσε τον Αγώνα στην Πελοπόννησο, αφού τον βοήθησαν η ευφυΐα και η τόλμη του. Οι επιτυχίες αυτές τον ανέδειξαν σε αρχιστράτηγο της Πελοποννήσου. Στη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου, πολλές φορές προσπάθησε να μειώσει τις διαφορές ανάμεσα στους αντιπάλους. Παρόλα αυτά δεν απέφυγε τη ρήξη. Μετά από ένοπλες συγκρούσεις, ο ίδιος και ο γιός του συνελήφθησαν και φυλακίστηκαν στο Ναύπλιο.

Θάνατος

Ο Κολοκοτρώνης πέθανε στις 4 Φεβρουαρίου 1843 στην Αθήνα, σε ηλικία 72 ετών, μετά την επιστροφή του από μια δεξίωση στα Ανάκτορα. Λίγους μήνες πριν, περιόδευσε σε όλον τον Μοριά και αποχαιρετησε φίλους και εχθρούς δίνοντας και παίρνοντας συγχώρεση. Πέρασε ακόμα και από τις Σπέτσες και την έδρα και συμφιλιώθηκε με τον Κουντουριώτη. Συγχώρεσε ακόμη και τον υπουργό Δικαιοσύνης που πίεζε την καταδίκη του, την περίοδο της δίκης του.

Στις 3 Φεβρουαρίου παρευρέθηκε στον μεγάλο χορό του παλατιού. Γύρω στα μεσάνυχτα επέστρεψε στο σπίτι του. Με το που ξάπλωσε στο κρεβάτι του, υπέστη εγκεφαλική συμφόρηση. Στις τρεις το πρωί η σύντροφος του κατάλαβε ότι δεν ήταν καλά και ειδοποίησε τους καλύτερους γιατρούς της εποχής. Γύρω στις 11 το πρωί η καρδιά του σταμάτησε να χτυπά.

Ως το τέλος της Επανάστασης, ο Κολοκοτρώνης συνέχισε να παίζει σημαντικό ρόλο στα στρατιωτικά και πολιτικά θέματα της εποχής. Ήταν οπαδός της πολιτικής του Καποδίστρια και πρωτοστάτησε στα γεγονότα για την ενθρόνιση του Όθωνα.

Πηγές

1. <https://www.sansimera.gr/biographies/809>

2. https://el.wikipedia.org/wiki/Θεόδωρος_Κολοκοτρώνης

1. <https://www.mixanitouxronou.gr/o-kolokotronis-ligo-prin-pethani-apocheretise-filous-ke-echthrous-sigchorese-akomi-ke-ton-ipourgo-dikeosinis-pou-ithele-tin-katadiki-tou-chorepse-glentise-ke-to-idio-vradi-efige/>

1. https://www.academia.edu/31490110/Η_διπλωματική_πορεία_που_οδήγησε_στο_Πρωτόκολλο_ανεξαρτησίας_της_Ελλάδας_3_Φεβρουαρίου_1830

ΧΕΛΙΩΤΗ ΗΛΙΑΝΝΑ (χειρόγραφο εργασία)

Η απώλεια αυτή επηρέασε το μικρό σοφόρα, και τούτο βιάτι από ποιά μικρά, ακολουθούσε τον πατέρα του και δεν ήρθε να διακριθεί για τον Τσάκο και την ευφροσύνη του.

Καλοκαίρι της επανάστασης και φιλική στασία, θα να τος κλοκοτόν.

Το 1780, ήταν 10 ετών, όταν ο πατέρας του σκοτώθηκε από τον Τούρκο, ένα αδελφός που σπράξανε τη ζωή του. Στα 17 του έγινε οπλαρχηγός του Λεονταρίου και στα 20 του νυμφεύτηκε την κόρη του Τολικού προς στο Νικατέρηνα καρπούσου. Το 1800, κατά την διάρκεια του μεγάλου διωκτικού των κλεφτών από τους κατακτητές, κατοχύρωσε να διασωθεί και να καταφύγει στη Ζάκυνθο, όπου κατατάχθηκε στον αγγλικό στρατό κέ έφρασε μέχρι το Βιορό του Ταγματάρχη. Το 1818 κινήθηκε στην φιλική Στασία και στις αρχές του 1821 αποβιβάστηκε στη Μάνη να λάβει μέρος στον επερχόμενο Αγώνα.

Στις 23 Μαρτίου του 1821 συγγετείχε στο νότιο των Πετρωτών Μαυρομάχων στρατιωτικό σώμα που κατέλαβε την Καλαμάτα, ο οποίος βώντας την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης Αρξώς μετά έβηλε σκόπε να καταλάβει τον Τριπολιτσα, το διοικητικό κέντρο των Οωμάνων στον Μερσ, γιατί αλλοτρίκε δεν θα μπορούσε να επικρατήσει η Επανάσταση, όπως πίστευε. Η νίκη των Ελλήνων στο Βαλτέρι (13 Μαΐου 1821) και η αλωση της Τριπολιτσας (23 Σεπτεμβρίου 1821), που οφείλονται αποκλειστικά και μόνο στον Κολοκοτρώνη, τον επέβαλαν ως αρχηγό του Επανάστατικού Στρατού της Πελοποννήσου.

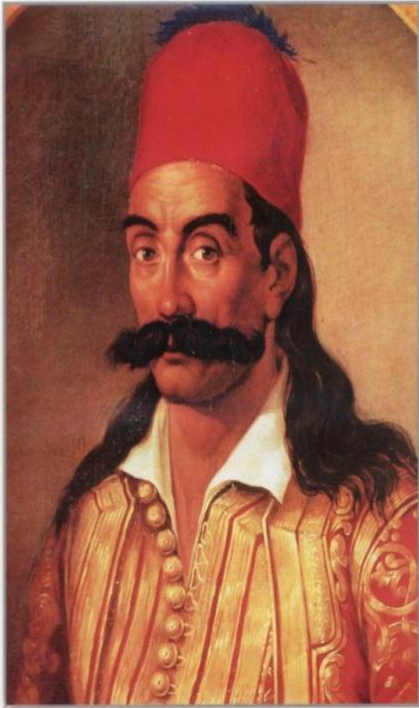
Στην μάχη των Δερβενακίων (26-28 Ιουλίου 1822), όπου καταστράφηκε ο στρατός του Αράκτου, ανώδειχθηκε η στρατιωτική του ισοφροσύνη και η

Κυβέρνηση Κωνσταντίνου του Σιγρίου αρχιστράτηγου των Επανάστατικών Στρατών. Η Ίλια, ο Κως, Κυβέρνηση θα τον φυλάκισει στην Ύδρα, κατά τη διάρκεια των εφθάλμων συρράξεων των ετών 1823 και 1824, όπου είχε πρωταγωνιστικό ρόλο. Θα τον απελευθερώσει τον Μάιο του 1825, όταν ο Ιππότης απειλούσε να καταστρέψει την ελαφίσωση και θα τον αναθέσει εκ νέου την αρχιστρατηγία του Αγώνα. Μετά του κλεφτοδικείου και της «καίμενης της», θα κατορθώσει να κρατήσει ζωντανή την επανάσταση μέχρι τη Ναυμαχία του Ναβαρίνου (7 Οκτωβρίου 1827).

Μετά την απελευθέρωση συντάχθηκε με τον Ιωάννη Καποδίστρια κι έδινε ένα από τα επιφανή στελέχη του φώσκου κ'όμματος, κατά τη διάρκεια της Αντιβασιλείας διώχθηκε ως αντιβασιλικός καταδικάστηκε σε θάνατο τον Μάιο του 1834. Μετά την εθνική κίνηση του, ο θάνατος του χάρισε τη Παινή, τον διεπίσε σφ'βουλο της Επικρατίας και ενόμασε αντιστράτηγο.

Γεώργιος Καραϊσκάκης

Παρέδωσαν εργασίες οι :

- ◆ Λαζάρου Ιωάννης (Γ1)
- ◆ Πάλλη Σπυριδούλα (Γ2) - χειρόγραφη εργασία
- ◆ Τζίτζης Γιώργος (Γ2)

Εργασία Ιστορίας

Γεώργιος Τζιτζής Γ2

Γεώργιος Καραϊσκάκης

Ο Γεώργιος Καραϊσκάκης γεννήθηκε στο Μαυρομμάτι της Καρδίτσας και απεβίωσε 23 Απριλίου 1827 στο Φάληρο στην Αττική την μέρα της ονομαστικής του εορτής.

Επανάσταση του 1821

Στην επανάσταση του 1821 έπαιξε ενεργό ρόλο συμμετέχοντας σε πολλές μάχες και πετυχαίνοντας σημαντικές νίκες.

Μάχη της Αράχωβας

Μετά την πτώση του Μεσολογγίου τον Απρίλιο του 1826 διορίστηκε αρχιστράτηγος στην στερεά Ελλάδα και νίκησε τις Οθωμανικές δυνάμεις σε επταήμερη μάχη που έδωσε εναντίων της στην ορεινή Αράχωβα το 1826. Έως τις αρχές του 1827 είχε κατορθώσει να διώξει τα οθωμανικά στρατεύματα από το μεγαλύτερο μέρος της στερεάς Ελλάδας

Πολιορκία της Ακρόπολης

Μετά την νίκη στην Στερεά Ελλάδα έσπευσε στην Αττική για να βοηθήσει τους πολιορκημένους πολεμιστές και στρατοπέδευσε στο Κερατσίνι. Οι Άγγλοι αξιωματικοί Τσώρτς και Κόχραν αποφάσισαν να επιτεθούν εναντίων των Τούρκων για να σωθεί η Ακρόπολη που την υπερασπίζοντας ο στρατηγός Γιάννης Γκούρας. Την παραμονή της επίθεσης όμως μία μικρή συμπλοκή εξελίχθηκε σε μάχη. Εκεί ο Καραϊσκάκης τραυματίστηκε θανάσιμα και ξεψύχησε την άλλη μέρα (23 Απριλίου 1827). Ο θάνατός του έριξε το ηθικό των συμπολεμιστών του και η ακρόπολη παραδόθηκε τον Μάιο το 1827 στους τούρκους.

Πηγές που χρησιμοποιήθηκαν:

- 1) https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%95%CE%BB%CE%BF%CE%B7%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%AE_%CE%95%CF%80%CE%B1%CE%BD%CE%AC%CF%83%CF%84%CE%B1%CF%83%CE%B7_%CF%84%CE%BF%CF%85_1821
- 2) [https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%A0%CE%BF%CE%BB%CE%B9%CE%BF%CF%81%CE%BA%CE%AF%CE%B1_%CF%84%CE%B7%CF%82_%CE%91%CE%BA%CF%81%CF%8C%CF%80%CE%BF%CE%BB%CE%B7%CF%82_\(1826-27\)](https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%A0%CE%BF%CE%BB%CE%B9%CE%BF%CF%81%CE%BA%CE%AF%CE%B1_%CF%84%CE%B7%CF%82_%CE%91%CE%BA%CF%81%CF%8C%CF%80%CE%BF%CE%BB%CE%B7%CF%82_(1826-27))
- 3) https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9C%CE%AC%CF%87%CE%B7_%CF%84%CE%B7%CF%82_%CE%91%CF%81%CE%AC%CF%87%CF%89%CE%B2%CE%B1%CF%82
- 4) https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%93%CE%B5_%CF%8E%CF%81%CE%B3_%CE%B9%CE%BF%CF%82_%CE%9A%CE%B1%CF%81%CE%B1%CF%8A%CF%83%CE%BA_%CE%AC%CE%BA%CE%B7%CF%82
- 5) <https://www.sansimera.gr/biographies/1259>

Γεώργιος Καραϊσκάκης (Λαζάρου Ιωάννης Γ1)

Γεννήθηκε το 1782 και ήταν νόθος γιος της Ζωής Διμισκή ή Ντιμισκή, από τη Σκουλικαριά, πρώτης εξαδέλφης του αρματολού των Ραδοβυζίων Γώγου Μπακόλα. Η μητέρα του, μετά τον θάνατο του Ιωάννη Μαυροματιώτη, που ήταν ο πρώτος σύζυγός της, έγινε καλόγρια (γι' αυτό και του έμεινε η προσωνυμία «ο γιος της καλογριάς»). Για την ταυτότητα του πατέρα του δεν υπάρχει βεβαιότητα. Θεωρείται πιθανότερο ότι ήταν ο αρματολός του Βάλτου Δημήτριος Ίσκος από φημισμένη οικογένεια σαρακατσάνικης καταγωγής που ανέδειξε πολλούς στρατιωτικούς και πολιτικούς.

Τα παιδικά του χρόνια ήταν δύσκολα λόγω του οικογενειακού του ιστορικού αλλά και επειδή αναγκάστηκε να ζει μόνος χωρίς την υποστήριξη των γονέων του. Μεγάλη ψυχολογική και κοινωνική πίεση δέχθηκε λόγω του προηγούμενου. Ήταν φιλόνικος, βλάσφημος και βωμολόχος, χαρακτηριστικά που απέκτησε από αυτά τα δύσκολα παιδικά του χρόνια. Από την παιδική του ηλικία ήδη, έκανε τα πρώτα βήματά του ως κλεφτής . Ο Καραϊσκάκης έγινε περισσότερο γνωστός μετά την ενηλικίωσή του. Νεαρός έπεσε στα χέρια του Αλή Πασά των Ιωαννίνων , όπου και φυλακίσθηκε για παράνομες πράξεις, εκεί όμως έμαθε και κάποια γράμματα. Έτσι αρχικά υπηρέτησε στην αυλή του Αλή Πασά και τον ακολούθησε στην εκστρατεία του κατά του περίφημου πασά Πασβάνογλου στο Βιδίνιο της Βουλγαρίας, φίλου του Ρήγα Φεραίου. Στη εκστρατεία εκείνη ο Καραϊσκάκης αιχμαλωτίστηκε από τις δυνάμεις του Πασβάνογλου και κρατήθηκε για κάποιο χρόνο. Στη συνέχεια επέστρεψε στην αυλή του Αλή Πασά.

Η συνέχεια στο

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%93%CE%B5%CF%8E%CF%81%CE%B3%CE%B9%CE%BF%CF%82_%CE%9A%CE%B1%CF%81%CE%B1%CF%8A%CF%83%CE%BA%CE%AC%CE%BA%CE%B7%CF%82

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΙΑΚΟΣ

Παρέδωσε εργασία ο:

◆ Γιαννούλης Λουκάς (Γ1)

1788-24 Απριλίου 1821 (Αρτοτίνα Φωκίδας)

- Το 1818 μυήθηκε στη Φιλική Εταιρεία και το 1820 έγινε αρματολός στη Λιβαδειά. Τον Απρίλιο του 1821 σε συνεργασία με άλλους οπλαρχηγούς κατέλαβε το φρούριο της Λιβαδειάς και χρησιμοποιώντας το ως ορμητήριο, έδωσε πολλές νικηφόρες μάχες. Κατέλαβε τη γέφυρα της Αλαμάνας και στις 23 Απριλίου 1821 έδωσε μάχη με τα στρατεύματα του Ομέρ Βρυώνη.

- Στην τελευταία του μάχη με τα στρατεύματα του Ομερ Βρυώνη (23 Απριλίου 1821) ο Αθανάσιος Διάκος πιάστηκε αιχμάλωτος και αφού μεταφέρθηκε στη Λαμία δολοφονήθηκε με ανασκολοπισμό την επόμενη μέρα.

Ο Αθανάσιος Διάκος έπαιξε μεγάλο ρόλο στην επανάσταση του 1821, καθώς πήρε μέρος σε αρκετές μάχες . Οι πιο σημαντικές είναι

Α. Η πολιορκία της Λειβαδιάς, στην οποία μαζί με άλλους οπλαρχηγούς κατέλαβε το φρούριο της Λιβαδειάς τον Απρίλιο του 21, περιοχή που χρησιμοποίησε και ως ορμητήριο.

Β. Η μάχη του Πατρατζικίου ήταν πολεμική εμπλοκή της Επανάστασης του 21 με σκοπό την απελευθέρωση του Πατρατζικίου (σημερινής Υπάτης).

Γ. Η μάχη της Αλαμάνας (23 Απριλίου 1821) ήταν μια από τις πολεμικές εμπλοκές της Επανάστασης του '21, με νικηφόρα έκβαση για τους Τούρκους και ήττα των Ελλήνων.

Ο Παπαφλέσσας

Παρέδωσαν εργασίες οι:

Ζωντήρος Ιωάννης (Γ1)

Λαδά Μαριτίνα (Γ1)

- Ο Γρηγόριος Δικαίος (1788-1825) Παπαφλέσσας ήταν κληρικός, πολιτικός και αγωνιστής, ήρωας της Ελληνικής Επανάστασης του 1821. Γεννήθηκε στην Πολιανή Μεσσηνίας, φοίτησε στη Σχολή Δημητσάνας, και μόνασε στο μοναστήρι της Παναγίας της Βελανιδιάς, στην Καλαμάτα όπου πήρε το όνομα Γρηγόριος. Εξαιτίας του χαρακτήρα του εγκατέλειψε την Πελοπόννησο περνώντας στην Ζάκυνθο, και αργότερα πήγε στην Κωνσταντινούπολη. Εκεί χειροτονήθηκε αρχιμανδρίτης από τον Γρηγόριο Ε΄ με το εκκλησιαστικό Οφίκιο «Δικαίος».
- Στην Κωνσταντινούπολη γνωρίστηκε με τον Παναγιώτη Αναγνωστόπουλο, ο οποίος τον εισήγαγε στη Φιλική Εταιρεία. Στάλθηκε στις παραδουνάβιες ηγεμονίες (Μολδαβία και Βλαχία), για να προπαρασκευάσει την Επανάσταση. Όταν ο Υψηλάντης αποφάσισε να ξεκινήσει ένοπλο αγώνα από τη Μολδοβλαχία, η Φιλική Εταιρεία τον Ιανουάριο του 1821 έστειλε τον Παπαφλέσσα στην Πελοπόννησο, για να ξεσηκώσει κι εκεί τον λαό.

- Διόρισε Αρχιστράτηγο Πελοποννήσου τον Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη και πρωτοστάτησε στην απελευθέρωση της Καλαμάτας στις 23 Μαρτίου 1821. Διακρίθηκε για την ανδρεία του σε πολλές μάχες στην Πελοπόννησο και στην Αρκαδία, έχοντας ως ορμητήριο τη μονή της Ρεκίτσας κοντά στο Διρράχι. Συμμετείχε στην Α΄ και Β΄ Εθνοσυνέλευση. Κατά την διάρκεια του εμφυλίου πολέμου υποστήριξε αυτούς που καταδίωξαν τον Κολοκοτρώνη και τους άλλους πολεμιστές και διορίστηκε υπουργός εσωτερικών και αστυνομίας από την κυβέρνηση Κουντουριώτη. Όταν το 1825 ο Ιμπραήμ εισέβαλε στην Πελοπόννησο, πρώτος ο Παπαφλέσσας ζήτησε να ελευθερωθούν οι φυλακισμένοι πολεμιστές, αλλά δεν εισακούστηκε. Έτσι αναγκάστηκε να εκστρατεύσει ο ίδιος με 2000 άνδρες για να ανακόψει την προέλαση του Ιμπραήμ, και πήγε στο Μανιάκι της Μεσσηνίας. Στις 19 Μαΐου όταν φάνηκαν τα αιγυπτιακά στρατεύματα, πολλοί από τους άνδρες του Παπαφλέσσα διασκορπίστηκαν και έμεινε με 300 πολεμιστές. Στις 20 Μαΐου βρήκε τον θάνατο προβάλλοντας απεγνωσμένη αντίσταση μαζί με τους λίγους άνδρες που του είχαν μείνει.

Στρατηγός Μακρυγιάννης

Παρέδωσε εργασία ο :

◆ Χατζόπουλος Δημήτρης (Γ2)

αποσπάσματα από 30σέλιδη χειρόγραφη
εργασία

Η δράση του στρατηγού Μακρυγιάννη στην Επανάσταση

Ο Ιωάννης Μακρυγιάννης ξεκίνησε την επαναστατική του δράση ταυτόχρονα με την έναρξη της Επανάστασης που άρχισε από την Πάτρα το 1821.

Στα Τζουμέρκα, συνεργαζόμενος με το ένοπλο σώμα του Γώγου Μπακόλα, έλαβε μέρος στην Μάχη του Σταυρού και κατόπιν στην μάχη του Πέτα, που έληξε νικητήρια και κατά την οποία υπέστη και τον πρώτο του τραυματισμό στο πόδι (11 Σεπτεμβρίου 1821). Συνέχισε στο Νιοχώρι, στην προσπάθεια κατάληψής του, η οποία δεν κατέστη δυνατή, και μετά ήρθε η νίκη στα Τρία – Πέντε Πηγάδια. Αμέσως μετά από αυτό το γεγονός, η φήμη του μεγάλωνε και εξαπλωνόταν.

Η δράση του στρατηγού Μακρυγιάννη στην Επανάσταση

Όλοι μιλούσαν για τον στρατηγό Μακρυγιάννη με το εύστροφο μυαλό και την απaráμιλλη γενναιότητα και θεωρούνταν ο προστάτης των άοπλων χωρικών αλλά και των συμπολεμιστών του. Με τους άντρες του ήταν ιδιαίτερα αυστηρός, καθώς δεν ήταν λίγες οι φορές που, εκμεταλλευόμενοι τον οπλισμό τους, επιδίδονταν σε πλιάτσικο στα χωριά και άρπαζαν ό,τι έβρισκαν από τους αγρότες. Αυτή η κατάσταση πίκραινε πολύ τον στρατηγό, ο οποίος αργότερα θα έγραφε: «*Σιχάθηκα το ρομέϊκο. Είμαστε ανθρωποφάγοι*». Κατόρθωσε όμως με αυστηρά μέτρα προς τους άντρες του να τελειώσει αυτό το κακό.

Το 1822, βρέθηκε οπλαρχηγός στα Σάλωνα, και κατόπιν στο Νευροκόπι Λαμίας για να εμποδίσει τον εφοδιασμό των Τούρκων. Έπειτα συμμετείχε στην επιχείρηση της Υπάτης, κατά την οποία κινδύνεψε να σκοτωθεί.

Ταυτόχρονα ανέλαβε την ευθύνη για τον εφοδιασμό, με πολεμικό υλικό και τρόφιμα, του φρουρίου της Ακρόπολης που, εξαιτίας της έχθρας των καπεταναίων Οδυσσέα Ανδρούτσου και Γκούρα, ρήμαζε και φρόντισε να συμβιβάσει τα πράγματα και τελικώς να τους συμφιλιώσει.

Αναλαμβάνοντας και φέροντας εις πέρας παρόμοιες, δύσκολες καταστάσεις, κέρδισε την εκτίμηση της κυβέρνησης και διορίστηκε Πολιτάρχης Αθηνών, ισοδύναμη θέση με αυτή του αστυνομικού διευθυντή

Το 1823, και κατόπιν έντονων διενέξεων με τον Γκούρα – αφού ο Ανδρούτσος είχε πλέον διοριστεί στην Στερεά Ελλάδα – μετέφερε τους άντρες του στη Σαλαμίνα και άρχισε συνεννοήσεις με τον Νικηταρά για νέες δράσεις από εκείνη την τοποθεσία.

Το 1823, που χαρακτηρίστηκε ιστορικά έτος διχόνοιας και εμφυλίου, μεταξύ των καπεταναίων, ο Μακρυγιάννης από την Ρούμελη, όπου είχε μεταβεί εν τω μεταξύ, έσπευσε προς τα νησιά, όπου είχε μεταφερθεί ο κίνδυνος, με την Ύδρα και της Σπέτσες να απειλούνται.

Το 1825, υπό την απειλή των Δράμαλη και Ιμπραήμ επέστρεψε και έδωσε σκληρές μάχες στον Μοριά. Σε αυτή την δύσκολη ιστορική συγκυρία συμμετείχε συνεχώς σε συναντήσεις με αγωνιστές και κυβερνητικούς εκπροσώπους, με τον Ανδρέα Μεταξά, τον Παπαφλέσσα, τον Γιάννη Μαυρομιχάλη. Οι μάχες διαδέχονταν η μία την άλλη σφοδρές, μα ο Μακρυγιάννης κατάφερε να κερδίσει την θέση «Αφεντικοί Μύλοι», στο Ναύπλιο. Μαζί του αγωνιζόταν ο Χατζημιχάλης Νταλιάνης, ο Δημήτριος Υψηλάντης και άλλοι. Στη μάχη στους Μύλους τραυματίστηκε σοβαρά στο χέρι.

Το 1823, και κατόπιν έντονων διενέξεων με τον Γκούρα – αφού ο Ανδρούτσος είχε πλέον διοριστεί στην Στερεά Ελλάδα – μετέφερε τους άντρες του στη Σαλαμίνα και άρχισε συνεννοήσεις με τον Νικηταρά για νέες δράσεις από εκείνη την τοποθεσία.

Το 1823, που χαρακτηρίστηκε ιστορικά έτος διχόνοιας και εμφυλίου, μεταξύ των καπεταναίων, ο Μακρυγιάννης από την Ρούμελη, όπου είχε μεταβεί εν τω μεταξύ, έσπευσε προς τα νησιά, όπου είχε μεταφερθεί ο κίνδυνος, με την Ύδρα και της Σπέτσες να απειλούνται.

Το 1825, υπό την απειλή των Δράμαλη και Ιμπραήμ επέστρεψε και έδωσε σκληρές μάχες στον Μοριά. Σε αυτή την δύσκολη ιστορική συγκυρία συμμετείχε συνεχώς σε συναντήσεις με αγωνιστές και κυβερνητικούς εκπροσώπους, με τον Ανδρέα Μεταξά, τον Παπαφλέσσα, τον Γιάννη Μαυρομιχάλη. Οι μάχες διαδέχονταν η μία την άλλη σφοδρές, μα ο Μακρυγιάννης κατάφερε να κερδίσει την θέση «Αφεντικοί Μύλοι», στο Ναύπλιο. Μαζί του αγωνιζόταν ο Χατζημιχάλης Νταλιάνης, ο Δημήτριος Υψηλάντης και άλλοι. Στη μάχη στους Μύλους τραυματίστηκε σοβαρά στο χέρι.

Το Καλοκαίρι του 1826 η Αθήνα κυριεύθηκε από τον Κιουταχή και ο Ιωάννης Μακρυγιάννης έλαβε αμέσως μέρος στις επιχειρήσεις της Ακρόπολης κατά τις οποίες τραυματίστηκε πολύ σοβαρά, άλλες τρεις φορές. Πλέον οι πόνοι θα ήταν αβάσταχτοι, ως το τέλος της ζωής του.

Αν και τραυματισμένος και με τους άντρες του να βρίσκονται σε δεινή θέση και χωρίς εφόδια, κατόρθωσε να ξεφύγει από τον κλοιό των Τούρκων και να ζητήσει βοήθεια από τον Ζαΐμη και τον Γάλλο φιλέλληνα Φαβιέρο, ο οποίος υποστήριξε τον αγώνα με τις δυνάμεις του.

Αργότερα, την ίδια χρονιά, ακολούθησε η μάχη, που ξεκίνησε για αντιπερισπασμό, στην περιοχή του Φαλήρου, εξαιτίας της οποίας ο Κιουταχής αποδυνάμωσε την Ακρόπολη από τους άντρες του. Στην μάχη αυτή ο Μακρυγιάννης συνεργάστηκε με τον Γεώργιο Καραϊσκάκη ο οποίος κατέφθασε από την Ρούμελη. Η ομοψυχία και η συνεννόηση τους ήταν θαυμαστή. Η μάχη δεν ξεκίνησε με επιτυχία αλλά τον Ιανουάριο του 1827 οι επιτυχίες ήταν πολλές και σημαντικές. Σε μάχες που ακολούθησαν, ο Καραϊσκάκης θαύμασε τόσο πολύ τον ηρωισμό του Μακρυγιάννη που του χάρισε από ευγνωμοσύνη το περίφημο άλογό του.

Κωνσταντίνος Κανάρης

Παρέδωσαν εργασία οι:

- ❖ Μπερτότσο Ευαθαλία (Γ1)
- ❖ Σπαταλάς Ιωάννης (Γ2)

Ο ΚΑΝΑΡΗΣ ΚΑΙ Η ΘΑΛΑΣΣΑ

Ο πυρπολητής και θαλασσομάχος Κωνσταντίνος (Κωνσταντής) Κανάρης γεννήθηκε στα Ψαρά, το νησί των ατρόμητων, τον Μάρτιο του 1793, όπου και μεγάλωσε.

Μικρός έμεινε ορφανός από πατέρα και αναγκάστηκε να δουλεύει μούτσος σε πλοία συγγενών του, κυρίως στο σιταροκάραβο του θείου του.

Ο ΚΑΝΑΡΗΣ ΚΑΙ Η ΘΑΛΑΣΣΑ

Υπήρξε γέννημα και θρέμμα της τιμημένης και ολόμαυρης ράχης των Ψαρών. γεννήθηκε ναυτικός και πολέμαρχος της θάλασσας. Δεν ήταν γόνος ψαριανής οικογένειας με δικό της πλοίο. Έλεγε χαρακτηριστικά: «Το σόι μου αρχίζει από εμένα!» Όταν πέθανε ο θείος του, ανέλαβε καπετάνιος στο καράβι – μπρίκι, σε ηλικία 20 ετών. Μετέφερε εμπορεύματα από την Οδησό στη Σύρο και στα άλλα νησιά της Άσπρης Θάλασσας (Αιγαίο). Έχοντας στο καράβι του ρωσική σημαία, εκμεταλλευόμενος τη Συνθήκη του Κιουτσούκ Καϊναρτζή. Παντρεμένος το 1817 με την Δέσποινα, κόρη του Ψαριανού αγωνιστή Μανιάτη, απέκτησε έξι (6) γιους και μία (1) κόρη

Ήταν περίπου τριάντα (30) ετών όταν άρχισε ο Αγώνας του 1821. Άνδρας με γυμνά πόδια, με βράκα, με κόκκινο φεσάκι, με ναυτικό μαντήλι δεμένο στο λαιμό του, μαζεμένος και λιγομίλητος, που δεν γέμιζε το μάτι σε κανέναν.

Ναυτολογήθηκε στο στόλο των Ψαρών και συγκεκριμένα στο πλήρωμα του Καπετάν Νικολή Αποστόλη (1770-1827), συμμετέχοντας στις επιδρομές κατά των Οθωμανών στα μικρασιατικά παράλια και εξελίχθηκε στον μεγαλύτερο πυρπολητή του Εικοσιένα.

Στις 6 Ιουνίου του 1822 έγραψε ένα από τα λαμπρότερα κατορθώματα των θαλασσινών αγώνων, πυρπολώντας τη ναυαρχίδα του Καρά Αλή στη Χίο.

Ο Καρά Αλή βρήκε ανέτοιμη για επανάσταση τη Χίο. Αποβίβασε 7.000 στρατιώτες , με διαταγή να καταπνίξουν την εξέγερση και να μην αφήσουν ζωντανό κανέναν και επί ένα μήνα οι Οθωμανοί έσφαζαν και αιχμαλώτιζαν, χωρίς κανένα όριο και περιορισμό στην καταστροφή.

Από τους 120.000 κατοίκους, 30.000 εξοντώθηκαν, 48.000 πουλήθηκαν ως δούλοι, 2.000 περίπου μόνο απόμειναν μέσα στα ερείπια και οι υπόλοιποι περίπου 40.000 διέφυγαν με πλοία σε διάφορα ελληνικά μέρη και στην Ευρώπη.

Η σφαγή της Χίου ξεσήκωσε την φιλελεύθερη, προοδευτική και τίμια κοινή γνώμη της Ευρώπης υπέρ της ελληνικής επανάστασης.

Ο ναύαρχος του ελληνικού στόλου αποφάσισε ότι η καλύτερη στρατηγική λύση ήταν η χρησιμοποίηση πυρπολικών. Στο εγχείρημα αυτό θα βοηθούσαν δύο παράγοντες: αφενός το ότι η νύχτα ήταν πολύ σκοτεινή και αφετέρου ότι λόγω Μπαϊραμιού τα μέτρα φρούρησης θα ήταν ελλιπή.

Το επικίνδυνο εγχείρημα ανατέθηκε στον Ψαριανό Κωνσταντίνο Κανάρη, ο οποίος και θα επιτύγχανε το πρώτο του τρόπαιο και τον Υδραίο Ανδρέα Πιπίνο (1788-1836), μαζί με σαράντα τρεις ναύτες πλήρωμα.

Ως χρόνος επιλέχθηκε η ασέληνη νύχτα της 6^{ης} Ιουνίου 1822.

Ο Πιπίνος προσπάθησε να αγκιστρώσει το πυρπολικό του στο ντελίι, την υποναυαρχίδα του Μουχτάρμπεη, αλλά απέτυχε να την κάψει, την κατάντησε όμως απόλεμη.

Αποφασισμένος ο Κανάρης προχώρησε ατάραχος κατευθείαν πάνω στο εχθρικό ντελίι (θωρηκτό) μονολογώντας: «Κωνσταντή, ετοιμάσου να πεθάνεις!». Είχε ξεγράψει τη ζωή του, γι' αυτό κατόρθωσε να κάνει πραγματικότητα το τολμηρό του σχέδιο. Πλεύρισε με το πυρπολικό του (ηφαίστειο), που έφερε αυστριακή σημαία, στην ναυαρχίδα «Νικητής» του Πασά Καρά Αλή.

Αργότερα δε ο Κανάρης έλεγε: «Ήταν τόσο πολλοί πάνω στο εχθρικό καράβι, αφού μόνο να έφτυναν θα μας έπνιγαν!» Εντόπισε με το αείσιο μάτι του μία μπουκαπώρα κανονιού ανοιχτή. Στο σημείο εκείνο ενσφήνωσε το μπαστούνι του μπουρλότου, το σταθεροποίησε και το άναψε. Η φωτιά μεταδόθηκε κεραυνοβόλα στην μπαρουταποθήκη της ναυαρχίδας, με τα 84 κανόνια και η οποία τινάχθηκε σαν πυροτέχνημα στον αέρα, μαζί με περίπου 2.100 αξιωματικούς και ναύτες.

Όπως στην Παλαιά Διαθήκη ο μικρόσωμος Δαυίδ κατανίκησε τον γίγαντα Γολιάθ. Την ημέρα αυτή ο Κανάρης έγραψε την ενδοξότερη σελίδα της ελληνικής ναυτικής ιστορίας.

Ο μπουρλοτιέρης από τα Ψαρά που ανατίναξε τη ναυαρχίδα του Καρά Αλή το 1822 και έγινε θρύλος τόσο εντός όσο και εκτός Ελλάδας ακολούθησε μετά ζηλευτή πολιτική καριέρα και διετέλεσε μάλιστα πέντε φορές πρωθυπουργός του νεοσύστατου κράτους (1844, 1848-49, 1864, 1864-65 και 1877) Σφόδρα αντιμοναρχικός, πέρασε στην αντιπολίτευση, αναμείχθηκε ενεργά στον πολιτικό βίο, κυβέρνησε για λίγα διάσπαρτα χρόνια και αποσύρθηκε τελικά στο σπίτι του στην Κυψέλη, όντας ένας ζωντανός θρύλος της πρόσφατης ελληνικής ιστορίας

Την Παρασκευή 2 Σεπτεμβρίου του 1877, ο ανδρείος των ανδρείων, πέθανε υπηρετώντας την πατρίδα. Η κηδεία του «Μεγάλου Ναύτη» έγινε πάνδημη στο Α΄ νεκροταφείο Αθηνών, όπου βρίσκεται ο τάφος του.

-- Πηγές΄.

1. Elinis.gr /**ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΙΣΤΙΤΟΥΤΟ
ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ**
2. [ellinikos politismos](http://ellinikos.politismos)
3. <https://www.sansimera.gr>
4. <https://elftherostypos.gr>
5. <https://el.metapedia.org>

Μιαούλης Ανδρέας

Η ταυτότητα του Μιαούλη

Ανδρέας Βώκος, γνωστότερος με το ψευδώνυμο Ανδρέας Μιαούλης) ήταν Έλληνας караβοκύρης, πολιτικός και ναύαρχος

Παρέδωσαν εργασίες οι:

- ❖ Ιλαζάι Αρλίντα (Γ1)
- ❖ Μπορμπιλιά Μαρδικούλα (Γ2) - χειρόγραφη εργασία
- ❖ Χατζηδημητρίου Νεκτάριος (Γ2)

Γεννήθηκε στις 20 Μαΐου 1769 στην Ύδρα ,σε ηλικία 16 ετών και παρά τις αντιρρήσεις του πατέρα του έγινε πλοίαρχος στο οικογενειακό πλοίο

-
- Ο Ανδρέας Μιαούλης ήταν αντίθετος με την εθνική εξέγερση γιατί πίστευε ότι οι Έλληνες δεν ήταν καλά προετοιμασμένοι να αντιμετωπίσουν τους Τούρκους

Τελικά όμως στις 20 Ιουλίου του 1821 έθεσε με
έγγραφο τα πλοία του και τον εαυτό του στη
διάθεση της πατρίδας

-
- Τον Ιανουάριο του 1822 εκλέχθηκε ναύαρχος του στόλου της Ύδρας, μετά την παραίτηση του Ιακώβου Τομπάζη

Στις 24 Αυγούστου 1824 ενεπλάκη με τον οθωμανικό στόλο, τον οποίο παρέσυρε στον κόλπο του Γέροντα. Στις 29 Αυγούστου έγινε η ναυμαχία του Γέροντα στην οποία ο εχθρικός στόλος έχασε 27 πλοία

Απεβίωσε λόγω φυματίωσης που τον ταλαιπωρούσε την Κυριακή της 11ης Ιουνίου 1835, στον Πειραιά.

Δημήτριος Υψηλάντης.

Παρέδωσε εργασία ο:

◆ **Νέζα Κιαζίμ (Γ2)**

Νιάτα.

- Ο Δημήτριος Υψηλάντης γεννήθηκε το 1793 στον Κωνσταντίνο Υψηλάντη και στη Ελισάβετ Βαβαρέσκου.

Ακαδημαϊκή ζωή

- Μετά από τις βασικές σπουδές του πήγε στο Παρίσι για να σπουδάσει σε στρατιωτικές σχολές.

Στρατιωτική ζωή

- Μετά από τις σπουδές του πήρε θέση στον Ρώσικο στρατό, στον οποίο έφτασε το επίπεδο του Λοχαγού και πολέμησε εναντίον του Ναπολέοντα.

Νιάτα.

- Ο Δημήτριος Υψηλάντης γεννήθηκε το 1793 στον Κωνσταντίνο Υψηλάντη και στη Ελισάβετ Βαβαρέσκου.

Ακαδημαϊκή ζωή

- Μετά από τις βασικές σπουδές του πήγε στο Παρίσι για να σπουδάσει σε στρατιωτικές σχολές.

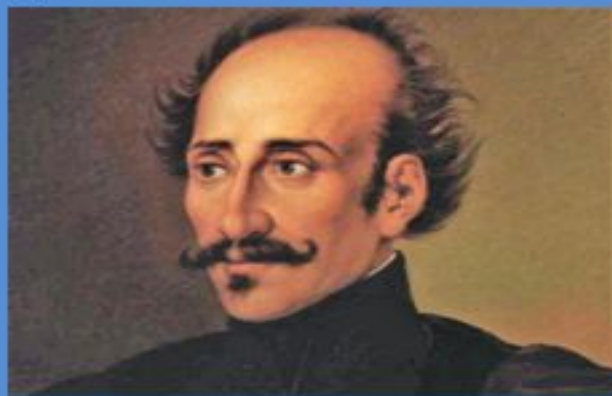
Στρατιωτική ζωή

- Μετά από τις σπουδές του πήρε θέση στον Ρώσικο στρατό, στον οποίο έφτασε το επίπεδο του Λοχαγού και πολέμησε εναντίον του Ναπολέοντα.

Φιλική εταιρεία.

- Το 1818 κατατάχθηκε στην Φιλική εταιρεία όπως ο αδερφός του, ο Αλέξανδρος Υψηλάντης.

Αγώνας στην Μολδοβλαχία.

- Πριν τον αγώνα ο Δημήτριος μάζεψε χρήματα από τους πλούσιους Έλληνες της Οδησσού.

Βόρεια Ελλάδα.

- Μετά από την αποτυχημένη επανάσταση ο Δημήτριος κατέβηκε στη Βόρεια Ελλάδα και ενίσχυσε τον αγώνα με χρήματα.

Σύγκρουση με τους Πρόκριτους.

- Ο Δημήτριος αφού πήγε στον Μοριά γρήγορα διαφώνησε με τους Πρόκριτους, επειδή ήθελε τακτικό στρατό.

Πολιορκία της Τριπολιτσάς.

- Σύντομα κέρδισε την εμπιστοσύνη των οπλαρχηγών και έγινε αρχιστράτηγος στην πολιορκία της Τριπολιτσάς.

Νίκη στην Άλωση.

- Μετά την πτώση της Τριπολιτσάς επέστρεψε στην Τριπολιτσά και έσωσε τους τούρκους αιχμαλώτους.

Νέα εθνοσυνέλευση.

Μετά τον αγώνα και με την βοήθεια του στρατιωτικού κάλεσε εθνοσυνέλευση και εκλέχτηκε πρόεδρος της Πελοποννήσου.

Πολιορκία της Κορίνθου.

- Αργότερα συμμετάσχει στην πολιορκία της Κορίνθου. Κατά την διάρκεια της πολιορκίας πολιτικοί όπως ο Μαυροκορδάτος τον συκοφαντούν.

Μάχες.

- Καθώς προσπαθεί να σταματήσει τις συγκρούσεις ανάμεσα στα μέλη του κράτους συμμετείχε σε πολλούς αγώνες όπως:

Την πολιορκία του Ναυπλίου.

Την πολιορκία του Άργους.

Μάχη των στενών των Δερβενακίων.

Μύλοι της Αργολίδας.

Εμφύλιος πόλεμος.

- Κατά την διάρκεια του εμφύλιου ο Δημήτριος προσπαθεί να τον σταματήσει. Αργότερα όταν οι Έλληνες καταλαβαίνουν τον αληθινό εχθρό σταματάνε τον εμφύλιο και πολεμάνε τον Τούρκο.

Καποδίστριας.

- Ο Ιωάννης Καποδίστριας έθεσε τον Δημήτριο να φτιάξει στρατό για την μάχη της Βοιωτίας. Αργότερα ο Δημήτριος εντάχθηκε στο Αντί-Καποδιστριακό στρατόπεδο και Μέτα από τον θάνατο του κυβερνήτη ορίστηκε μέλος της διοικητικής επιτροπής της Ελλάδας.

Θάνατος.

- Πέθανε το 1832 από μυϊκή δυστροφία.

Μαντώ Μαυρογένους

ΜΑΝΤΩ ΜΑΥΡΟΓΕΝΝΟΥΣ

Παρέδωσαν εργασίες οι:

- ❖ Γκιάμπρι Αφροδίτη (Γ1)
- ❖ Σταμάτη Πηνελόπη (Γ2)
- ❖ Χρυσόχου Νεκταρία (Γ2)

Πρώτα Χρόνια

- ▣ Γεννήθηκε στην Τεργέστη το 1796 με το όνομα Μαγδαληνή-Αδαμαντία.
- ▣ Ήταν κόρη του εμπόρου και μέλους της Φιλικής Εταιρίας, Νικόλαου Μαυρογένη και της Ζαχαράτης Μπάτη.
- ▣ Ο πατέρας της καταγόταν από την Πάρο και η μητέρα της από τη Μύκονο, αλλά έμεναν στην Τεργέστη ήδη δέκα χρόνια, επειδή ο πατέρας ήταν υπασπιστής του ηγεμόνα της Μολδαβίας και η μητέρα της ήταν δραστήρια γυναίκα που διηύθυνε εκεί τις εμπορικές υποθέσεις του άντρα της.

Η δράση στην επανάσταση

Σημαντικά γεγονότα

- ▣ Με δικά της έξοδα καταδίωξε 200 Αλγερινούς που λυμαίνονταν τις Κυκλάδες.
- ▣ Πολέμησε στην Κάρυστο, την Φθιώτιδα και τη Λιβαδειά.
- ▣ Συνέταξε συγκινητική επιστολή προς τις γυναίκες της Γαλλίας ζητώντας τους να συμπαρασταθούν στον ελληνικό λαό.
- ▣ Πρωτοστάτησε στην εκδίωξη των Τούρκων που είχαν αποβιβαστεί στη Μύκονο το 1822. Πούλησε τα κοσμήματά της για τη χρηματοδότηση του εφοδιασμού και του εξοπλισμού αυτών που πολεμούσαν.
- ▣ Περιέθαλψε 2.000 ανθρώπους που είχαν επιβιώσει από την 1^η πολιορκία του Μεσολογγίου.
- ▣ Έστειλε δυνάμεις και οικονομική υποστήριξη στη Σάμο για την αντιμετώπιση των Τούρκων.
- ▣ Έστειλε 50 άνδρες που συμμετείχαν στην άλωση της Τριπολιτσάς από τους Έλληνες. Ξόδεψε χρήματα για την ανακούφιση των στρατιωτών και των οικογενειών τους.

Τα τελευταία χρόνια της ζωής της

- ▣ Μεγάλο κεφάλαιο της ζωής της ήταν η σχέση της με τον Δ. Υψηλάντη η οποία δεν κατέληξε σε γάμο λόγω πολιτικών συμφερόντων αντίθετα οδήγησε στην προσωπική δίωξή της από τον Ι. Κωλλέτη ο οποίος κατάφερε να διαλύσει τον αρραβώνα τους. Μετά από αυτό, κατέληξε να ζει στο Ναύπλιο σε μεγάλη φτώχεια και εξαθλίωση. Μετά το θάνατο του Υψηλάντη, με ενέργειες του Κωλλέτη, εξωρίστηκε από το Ναύπλιο και οδηγήθηκε, αρχικά στη Μύκονο και, στη συνέχεια, στην Πάρο όπου και πέθανε το 1840 μόνη, ξεχασμένη και πάμφτωχη.

Υστεροφημία

- ▣ Πηγές:
- ▣ Wikipedia
- ▣ Ιστολόγιο δήμου Μυκόνου
- ▣ Ιστολόγιο δήμου Πάρου

Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα

Παρέδωσαν εργασίες οι:

- ❖ Λεούση Κωνσταντίνα (Γ1)
- ❖ Μπέση Σταματίνα (Γ1)
- ❖ Χαλδαίου Φωτεινή (Γ1)

ΛΑΣΚΑΡΙΝΑ ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ

ΤΟΠΟΣ ΚΑΙ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΓΕΝΝΗΣΗΣ

Η Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα γεννήθηκε στις 11 Μαΐου του 1771. Καταγόταν από την Ύδρα, γεννήθηκε όμως στην Κωνσταντινούπολη όταν η μητέρα της επισκέφτηκε τον σύζυγό της και πατέρα της Λασκαρίνας, Σταυριανό Πινότση τον οποίο είχαν φυλακίσει οι Οθωμανοί. Μετά τον θάνατο του Πινότση στη φυλακή, μητέρα και κόρη επέστρεψαν στην Ύδρα. Τέσσερα χρόνια αργότερα μετακόμισαν στις Σπέτσες, όταν η μητέρα της παντρεύτηκε τον Λαζάρου Ορλώφ.

Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑΣ

Παντρεύτηκε δύο φορές (στην ηλικία των 17 και στην ηλικία των 30).Και οι δύο της σύζυγοι πέθαναν από Αλγερινούς πειρατές. Της άφησαν ωστόσο μια τεράστια περιουσία, έχοντας υπό την κατοχή της χρήματα, πλοία και γη. Κατάφερε να αυξήσει την περιουσία της με σωστή διαχείριση και εμπορικές δραστηριότητες.

Η ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Η Μπουμπουλίνα είχε σχηματίσει δικό της εκστρατευτικό σώμα από Σπετσιώτες. Είχε αναλάβει να αρματώνει, να συντηρεί και να πληρώνει τον στρατό, τα πλοία και τα πληρώματα τους. Έτσι ξόδεψε ολόκληρη την περιουσία της τα πρώτα 2 χρόνια της επανάστασης.

Ο θάνατος της Μπουμπουλίνας

Η Μπουμπουλίνα επέστρεψε πικραμένη στις Σπέτσες και εγκαταστάθηκε στο σπίτι του δεύτερου συζύγου της, μόνη με τα υπολείμματα της περιουσίας της, μέχρι το τέλος της ζωής της, που δεν άργησε να έλθει. Τον Μάιο του 1825 ο γιος της Γεώργιος Γιάννουζας κλέφτηκε με την Ευγενία Κούτση, κουνιάδα του ετεροθαλούς αδελφού της Μπουμπουλίνας, Λάζαρου Ορλόφ. Ο Ορλόφ, συνοδευόμενος από μέλη της οικογένειας Κούτση, πήγε στο σπίτι της Μπουμπουλίνας σε αναζήτηση της Ευγενίας. Στη λογομαχία που ακολούθησε, κάποιος πυροβόλησε και χτύπησε στο μέτωπο την Μπουμπουλίνα, που έπεσε νεκρή (22 Μαΐου). Δεν έχει διαλευκανθεί αν ήταν τυχαίο περιστατικό ή δολοφονία. Τα οστά της εναποτέθηκαν στον ιδιόκτητο ναΐσκο του Αγίου Ιωάννου.

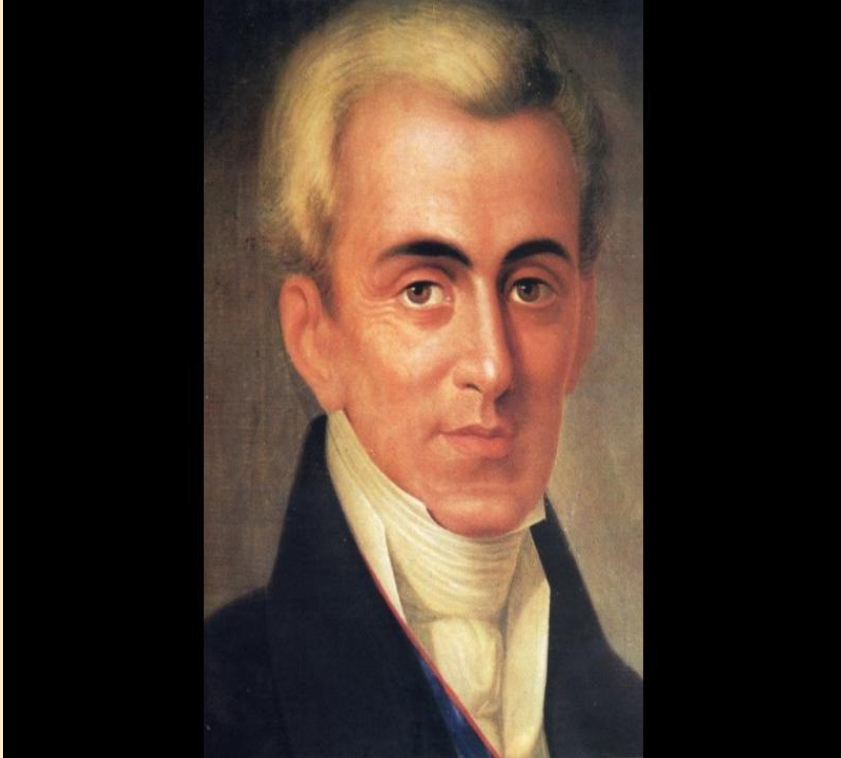
ΠΗΓΕΣ

<https://www.sansimera.gr/biographies/257>

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9B%CE%B1%CF%83%CE%BA%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%BD%CE%B1_%CE%9C%CF%80%CE%BF%CF%85%CE%BC%CF%80%CE%BF%CF%85%CE%BB%CE%AF%CE%BD%CE%B1

Ιωάννης Καποδίστριας

Παρέδωσαν εργασίες οι:

- ❖ **Λαζάρου Ελένη (Γ1)**- χειρόγραφη εργασία
- ❖ **Ρεκλείτη Παναγιώτα (Γ2)**
- ❖ **Φλεμετάκης Σπύρος (Γ2)**

Ιωάννης Καποδίστριας

Διπλωμάτης, κυβερνήτης και πατριώτης.

Φλεμετάκης Σπύρος

Γεννήθηκε στην
βενετοκρατούμενη
Κέρκυρα σε οικογένεια
ευγενών.

Έμαθε Λατινικά,
Γαλλικά και Ιταλικά στο
μοναστήρι της Αγίας
Ιουστίνης.

Σπούδασε ιατρική στο
“Πανδιδακτήριο” της
Πάντοβας και
διορίστηκε διευθυντής
του οθωμανικού
νοσοκομείου.

Το 1801, μετά από την κατάκτηση της Κέρκυρας από τους Γάλλους και έπειτα από τους Οθωμανούς και τους Ρώσους, καλείται εκεί για να αποκαταστήσει την ισορροπία.

Έτσι φτιάχνει την Ιόνιο Πολιτεία ως Ρωσική αποικία στο Ιόνιο.

Το 1808 διορίζεται στο Υπουργείο Εξωτερικών της Ρωσίας ως κρατικός σύμβουλος.

Έπειτα, ο Τσάρος Αλέξανδρος τον στέλνει σε μυστική αποστολή στην Ελβετία.

Εκεί, αφήνει την Αυστρία να προσπαθήσει να περάσει τα στρατεύματα της όμως, αυτό εκλαμβάνεται ως επίθεση. Έτσι καταφέρνει, σε όφελος της Ρωσίας, να κρατήσει τη χώρα ανεξάρτητη και ουδέτερη στον τότε πόλεμο με τη Γαλλία.

Μετά από αυτό σταθεροποιεί την Ελβετία και της φτιάχνει σύνταγμα, χωρίζοντας την σε καντόνια.

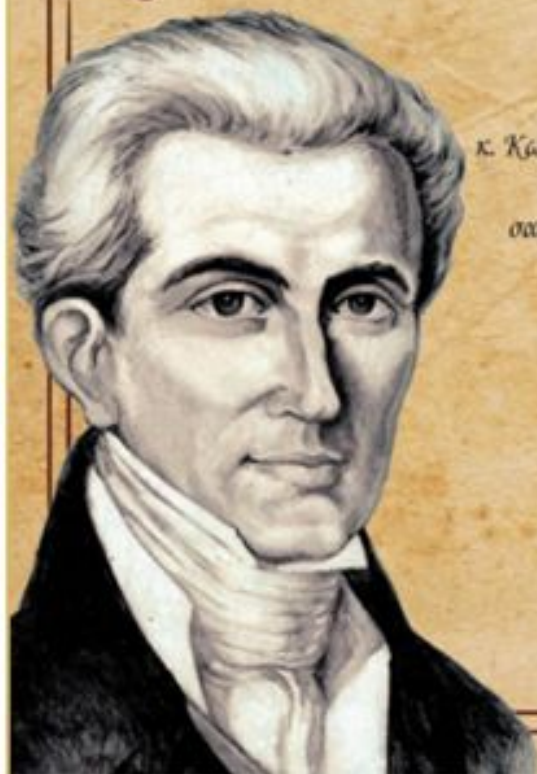

Το 1821 γίνεται ελληνική επανάσταση στη Μολδοβλαχία με αρχηγό τον Αλέξανδρο Υψηλάντη. Ο Καποδίστριας προσπαθεί όσο μπορεί να βοηθήσει την επανάσταση και να αποθαρρύνει το Τσάρο από το να αφήσει οθωμανικά στρατεύματα να περάσουν. Δυστυχώς, αποτυγχάνει και χάνει την εύνοια του Τσάρου. Έτσι, το 1822 παραιτείται από την ρωσική κυβέρνηση και εγκαθίσταται στη Γενεύη.

Το 1827, στη Γ' εθνοσυνέλευση της Τροιζίνας, ο Καποδίστριας εκλέχθηκε ως κυβερνήτης της Ελλάδας.

Εκεί, συγκέντρωσε τη περισσότερη εξουσία στα χέρια του μέσω του Δόγματος της Πεφωτισμένης Δεσποτείας και έκανε τις ακόλουθες αλλαγές.

ΔΗΜΟΣ ΤΡΟΙΖΗΝΙΑΣ ΜΕΘΑΝΩΝ
Εορτασμός Γ' Εθνοσυνέλευσης Τροιζήνας

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ο Δήμαρχος Τροιζηνίας - Μεθάνων
κ. Κωνσταντίνος Β. Καραγιάννης, τα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου,
ο Πρόεδρος και τα μέλη της Τοπικής Κοινότητας Τροιζήνας
σας προσκαλούν να τιμήσετε με την παρουσία σας τις εκδηλώσεις
του Εορτασμού της Γ' Εθνοσυνέλευσης
που έγινε στην Τροιζήνα το 1827 (19 Μαρτίου - 5 Μαΐου)
το Σάββατο 19 και την Κυριακή 20 Μαΐου 2018
σύμφωνα με το εορταστικό πρόγραμμα.

Στον φετινό εορτασμό θα έχουμε την τιμή να μεταφερθεί στην Τροιζήνα
το γνήσιο χειρόγραφο της Γ' Εθνοσυνέλευσης που φυλάσσεται
στο Μουσείο Τέκτον ΈΣΗΕΙΔΩΝ Πάτρας

Ένοπλες δυνάμεις

- Έδωσε τον έλεγχο του στόλου στη κυβέρνηση.
- Αντιμέτωπise την πειρατεία με τη βοήθεια του Α. Μιαούλη.
- Οργάνωσε τακτικό στρατό από τις δυνάμεις των αρματολών.
- Ίδρυσε την Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων.

Οικονομία

- Ενδιαφέρθηκε κυρίως με τη γεωργία:
- Ίδρυσε Γεωργική σχολή και προώθησε την καλλιέργεια πατάτας.
- Ίδρυσε Εθνικό Νομισματοκοπείο και έκοψε νέο νόμισμα, το φοίνικα.
- Ίδρυσε Εθνική Χρηματιστική Τράπεζα.

Εκπαίδευση

- Ίδρυσε αλληλοδιδασκτικά σχολεία και τεχνικές σχολές.
- Όμως, δεν ίδρυσε πανεπιστήμιο.
- Έφτιαξε ορφανοτροφείο στην Αίγινα.
- Ίδρυσε εκκλησιαστική σχολή στον Πόρο.

Ο Καποδίστριας είχε αντιπολίτευση
απαρτιζόμενη από πλοιοκτήτες, πολιτικούς και
αρματολούς. Αυτοί, βάσιζαν πολλές από τις
κατηγορίες τους στη συγκεντρωτική πολιτική
του Καποδίστρια και τους διωγμούς του
ενάντια στον τύπο. Έπαιρναν βοήθεια από τη
Γαλλία και την Αγγλία και ενεργούσαν κυρίως
από την Ύδρα.

Οι εφημερίδες Ανεξάρτητος, Ηώς και Απόλλων
επιδεικνυαν όλες απόψεις κατά της
κυβέρνησης και διώχθηκαν απ' αυτή.

Οι Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος, Σπυρίδων
Τρικούπης, Αλέξανδρος Σούτσος και
Αναστάσιος Πολυζωίδης ήταν κάποιιοι από
αυτούς που δρούσαν από την Ύδρα κατά του
Καποδίστρια.

Τελικά. Στις 27 Σεπτεμβρίου 1831, ο Καποδίστριας δολοφονήθηκε από τους Κωνσταντίνο και τον Γεώργιο Μαυρομιχάλη.

Ιωάννης Καποδίστριας

Ρεκλείτη Παναγιώτα

- Ο Ιωάννης Καποδίστριας γεννήθηκε στην Κέρκυρα στις 11 Σεπτεμβρίου 1776 και δολοφονήθηκε στις 27 Σεπτεμβρίου 1831 από τους Κωνσταντίνο και Γεώργιο Μαυρομιχάλη στο Ναύπλιο. Έζησε στην Ελλάδα (Ιόνια νησιά, Αίγινα, Ναύπλιο) και στην Ρωσία.

Στα νεανικά του χρόνια

- Ο νεαρός Ιωάννης σπούδασε ιατρική, φιλοσοφία και νομικά στο Πανεπιστήμιο της Παταβίας στην Ιταλία. Το 1797 εγκαταστάθηκε στη γενέτειρά του Κέρκυρα και άσκησε το επάγγελμα του ιατρού - χειρουργού. Δύο χρόνια αργότερα, όταν η Ρωσία και η Τουρκία κατέλαβαν για λίγο τα Επτάνησα, του ανατέθηκε η διοίκηση του στρατιωτικού νοσοκομείου.

Η ζωή του από το 1803 μέχρι την Επανάσταση του 1821

- Το 1803 διορίστηκε γραμματέας της επικράτειας της Ιονίου Πολιτείας. Με την κατάληψη των Επτανήσων από τους Γάλλους αποσύρθηκε και εντάχθηκε στη ρωσική διπλωματική υπηρεσία. Εκεί ανέλαβε σημαντικές θέσεις, καταφέροντας να αναδειχθεί υπουργός Εξωτερικών της Ρωσικής Αυτοκρατορίας από το 1815 έως το 1822.

Υποχρεώθηκε να παραιτηθεί λόγω της Επανάστασης του 1821. Στις 14 Απριλίου 1827 η εθνοσυνέλευση της Τροιζήνας τον εξέλεξε με επταετή θητεία πρώτο κυβερνήτη της Ελλάδας, θέση από την οποία ήρθε σε τριβή με τους τοπικούς αξιωματούχους.

Η Εξουσία

- Στις 18 Ιανουαρίου 1828 πέτυχε ψήφισμα της Βουλής περί αναστολής του Συντάγματος. Έτσι, κατέστη η μοναδική πηγή εξουσίας, μαζί με το Πανελλήνιον, ένα συμβουλευτικό σώμα αποτελούμενο από 27 μέλη.

Οι στόχοι και η επίτευξή τους για το Ελληνικό Κράτος

Ο νέος Κυβερνήτης έθεσε ως στόχο να βάλει τέλος στις εμφύλιες διαμάχες και επιδόθηκε αμέσως στο έργο της δημιουργίας Κράτους εκ του μηδενός, επιδεικνύοντας αξιοζήλευτη δραστηριότητα.

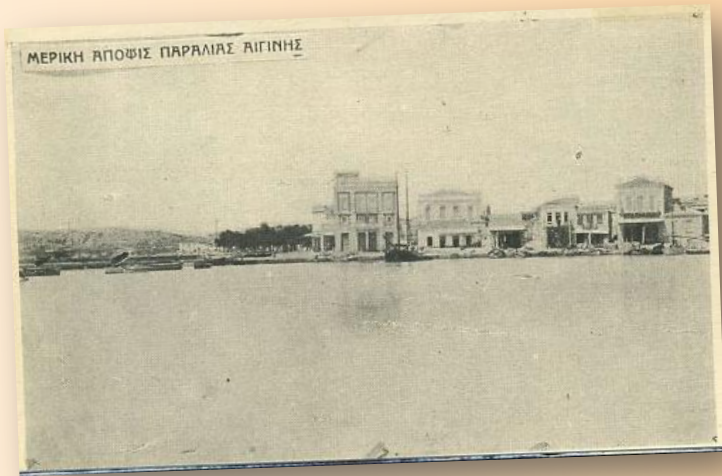
- Ίδρυσε την Εθνική Χρηματιστική Τράπεζα
- Ρύθμισε το νομισματικό σύστημα
- Στις 28 Ιουλίου 1828 καθιέρωσε ως εθνική νομισματική μονάδα τον **Φοίνικα** και ίδρυσε Εθνικό Νομισματοκοπείο.
- Στις 24 Σεπτεμβρίου οργάνωσε και την πρώτη ταχυδρομική υπηρεσία.

- Οργάνωσε τη διοίκηση του κράτους και ίδρυσε Στατιστική Υπηρεσία, η οποία έκανε την πρώτη απογραφή.
- Αναδιοργάνωσε τις ένοπλες δυνάμεις πετυχαίνοντας να καταπολεμήσει το κατεστημένο των οπλαρχηγών και να παρεμποδίσει τους Οθωμανούς
- Αντιμετώπισε επιτυχώς την πειρατεία
- Προσπάθησε να ανοικοδομήσει το κατεστραμμένο εκπαιδευτικό σύστημα της Ελλάδας, ιδρύοντας πολλά αλληλοδιδασκτικά σχολεία, καθώς και το Ορφανοτροφείο της Αίγινας.
- Ο Καποδίστριας ενδιαφέρθηκε αποφασιστικά για τη γεωργία φέρνοντας πρώτος την καλλιέργεια της πατάτας καθώς και νέες καλλιεργητικές μεθόδους.

Πηγές

- Σχολικό βιβλίο Ιστορίας Γ' Γυμνασίου
- Wikipedia
- sansimera.gr

Λογιωτατίδης Γεώργιος (1781-1878)

Ήταν γιος του Παντελάκη Οικονόμου, προεστού της Παλιαχώρας, που τον ονόμασαν Λογιώτατο, επειδή ήταν μορφωμένος, και αυτό έμεινε ως επίθετο σε μερικούς απογόνους του.

Ο Γ.Λογιωτατίδης ήταν από τους πλουσιότερους Αιγινήτες. Ο Κολοκοτρώνης και ο Νικηταράς βεβαιώνουν ότι υπήρξε εις των πρωταγωνιστών της πατρίδος, υπηρετήσας ταύτην στρατιωτικώς και πολιτικώς ... ότι παρακινήσας τους συμπολίτας του όλους δια της επιρροής του εις τα όπλα , παρέλαβεν αρκετούς υπό την οδηγίαν του.....

Αναγνωριζόταν ως αρχηγός από όλους τους αρχηγούς, στρατηγούς και κυβερνήσεις που αλληλογραφούσαν μαζί του. Πήρε μέρος στην πολιορκία του Ακροκορίνθου και στη μάχη στα Δεοβενάκια.

Γ. ΚΟΥΔΙΚΟΥΡΑΗ

ΑΙΓΙΝΑ II

Η Αίγινα στην επανάσταση του 1821
Αιγινήτες Αγонιστές

ΑΙΓΙΝΑ 2002

Σε όλη τη διάρκεια της επανάστασης ήταν δημογέροντας.

Ήταν πιστός καποδιστριακός. Ο Καποδίστριας τον διόρισε το 1829 ειρηνοδίκη στην Αίγινα, επειδή πίστευε ότι κατά την απονομή της δικαιοσύνης πρέπει να υπολογίζεται η παλιά τοπική παράδοση, που την ήξερε ο Λογιωτατίδης. Μετά τη δολοφονία του Κυβερνήτη Ιωάννη Καποδίστρια στο Ναύπλιο συνεργάστηκε με την αστυνομία και τον διοικητή για να μη διασαλευθεί η τάξη.

Στα 1844 και 1850 ήταν βουλευτής της Αίγινας.

Στα 1842 εκλέχτηκε επαρχιακός σύμβουλος και έγινε πρόεδρος του επαρχιακού συμβουλίου..

Έγινε δήμαρχος της Αίγινας (1836,1841,1852) και πολλές φορές δημοτικός πάρεδρος.

Υπογράφει ως οπλαρχηγός , μόνος ή μαζί με τον Νικηταρά και τον Μακρυγιάννη όλα σχεδόν τα πιστοποιητικά των αγωνιστών της Αίγινας .

Φωτογραφίες από https://kapodistrias.digitalarchive.gr/edu_walks.php

Μαρκέλλος Σπύρος

Πρόκριτος, φιλικός, πολιτικός και αγωνιστής. Μαζί με τον Γ. Λογιωτατίδη ξεσήκωσε την Αίγινα σε επανάσταση. Πήρε μέρος στην πολιορκία του Ακροκορίνθου.

Στο σπίτι του Σπύρου Μαρκέλλου φιλοξενήθηκε ο Γεώργιος Υψηλάντης, τελευταίος από τους από τους αδελφούς όταν πέρασε από την Αίγινα πηγαίνοντας στο Ναύπλιο για την ανακομιδή των οστών του αδελφού του Δημητρίου Υψηλάντη.

Ο Σπύρος Μαρκέλλος εκλέχτηκε παραστάτης της Αίγινας μαζί με τον Γ. Λογιωτατίδη στην άεθνική συνέλευση.

Φρόντισε να γίνει η Αίγινα, για την ιστορία και την παράδοσή της , πρωτεύουσα της επαρχίας Πόρου , Αιγίνης, Αγκιστρίου, αντί του Πόρου. Αργότερα έγινε χωριστή επαρχία η Αίγινα, Αγκίστρι, Σαλαμίνα με πρωτεύουσα την Αίγινα.

Ο πύργος στο κέντρο της πόλης της Αίγινας που χτίστηκε στα τέλη του 17ου αιώνα ως ενετικό παρατηρητήριο, επισκευάστηκε από τον Σπυριδωνα Μάρκελλο τις αρχές του 19ου αιώνα.

- ***Το λεύκωμα των μαθητών επιμελήθηκαν οι καθηγήτριες:***

Κασιάρα Μαρία (ΠΕ 02 ΕΑΕ)

Πετρίτου Νεκταρία (ΠΕ02)